

Timpul unirii și semnele

(Die Vereinungszeit und Zeichen)

18. 08. 1963

Jeffersonville, Indiana - SUA

W. M. Branham

Bună seara! Este o prioritate să fim în seara aceasta aici.

Eu am venit în dimineața aceasta aici, după ce am stăruit în rugăciune înaintea Domnului. Pe drum încoace, l-am auzit pe fratele Smith, vorbind la radio. El este un frate de culoare. L-ați auzit și voi în dimineața aceasta la radio? Eu cred că el este din Ohio. Cineva mi-a povestit despre el și a zis: „Tu să-l asculți odată predicând.“ Eu am răspuns: „Eu l-am auzit din întâmplare.“ El a spus cu toată claritatea că păcatul a luat o amploare foarte mare în lume. După aceasta am ascultat o altă emisiune. Când am ajuns aici, m-am uitat dacă nu cumva am întârziat la serviciul divin de dimineață. De fapt, noi suntem foarte favorizați că suntem în seara aceasta aici pentru a sluji Domnului în acest serviciu divin.

Eu doresc să revin la mesajul fratelui Neville, pe care l-a adus acum câteva zile când a fost înmormântată sora noastră Weaver, pe care o cunoașteți cu toții.

Eu mă gândesc acum și la bărbatul care va fi botezat aici în seara aceasta. Pe sora am botezat-o eu aici, în bazinul acesta. Ea a fost adusă într-un cărucior, pentru că ea se afla cu cancer pe moarte și mai avea numai o noapte de trăit. Medicii au renunțat să mai facă ceva, ea urma să moară în dimineața următoare. Eu m-am dus în casa ei și am încercat să discut cu ea despre vindecarea divină. Însă ea a repetat de mai multe ori: „Eu nu sunt vrednică pentru ca tu să vii sub acoperișul meu. Eu nu sunt vrednică, ca un predicator să vină în casa mea. Eu sunt o păcătoasă.“ Apoi a zis: „DOAMNE, în felul acesta, nu doresc să mor.“ Sora Grace Weber m-a chemat la ea. Eu venisem atunci acasă foarte obosit de la diferite adunări. Când m-am rugat acolo pentru ea și i-am citit din Scriptură, ea a fost salvată. Ea abia putea să ridice mâna, însă ea voia să dea mâna cu toți. Ceva se întâmplase cu ea. În timp ce sora întindea mâinile, eu o văzusem într-o

vedenie unde mergea până la cotețul de găini și înapoi. Eu am zis: „În ordine, acum totul va fi în ordine.“ Aceasta s-a întâmplat acum 18 ani. În tot timpul acesta, sora scăpase de cancer. Ea nu a murit din cauza cancerului, ci a avut un infarct la inimă. Ea a primit oxigen, dar a murit din cauza infarctului.

Eu m-am gândit puțin, când oamenii au cântat în încheiere: „Atunci a venit Isus“. Exact aceasta s-a întâmplat. EL a venit și i-a prelungit viața cu optsprezece ani. Eu m-am gândit cât de potrivit a fost aceasta. Femeia, poate nu a știut ce face, poate a făcut-o intenționat; a fost foarte potrivită cântarea: „Atunci a venit Isus“.

Eu stau chiar în fața unor serii de adunări mai mari. Eu devin foarte nervos. În dimineața aceasta am fost foarte crispat. Eu m-am dus în casă la rugăciune. Eu sunt acum aici acasă. Eu mi-am adus familia în Arizona, ca să poată să meargă și copiii la școală. Eu sunt aici ca să mă odihnesc. Săptămâna viitoare mă duc cu fratele Wood și cu un grup de frați la vânătoare. Noi mergem în Kentucky. Eu am ajuns aici întâmplător în ziua când murise doamna Weaver, tocmai la timp pentru a-l ajuta pe fratele Neville la înmormântare. Eu nu vreau să vorbesc mai mult despre aceasta. Voi cunoașteți observațiile negative ale oamenilor.

Eu vreau să spun, că unul din lucrurile cele mai groaznice pe care le poți observa, este ca un bărbat sau o femeie să obiecteze tot timpul câte ceva. Eu m-am rugat: Dumnezeu, ferește-mă de așa ceva. Vedeți, așa ceva slăbește tot timpul credința. Eu știu că în timp ce îmbătrânim, fiecăruia din noi i se va întâmpla una sau cealaltă. Eu știu că aceste lucruri mici se vor înmulți, în timp ce îmbătrânim. Este pur și simplu așa. Eu vreau să spun, că așa ceva este lucrul cel mai îngrozitor, când Satana încoronează viața unor oameni astfel, ca bărbații sau femeile să devină bătrâni și morocănoși. Eu sper că nu voi deveni niciodată astfel. Eu sper că-mi voi putea purta singur povara mea și voi ajunge ca viața mea să fie încununată cu slava lui Dumnezeu: cu răbdarea Lui, bunătate, pace și umplut cu Duhul Sfânt.

În ceea ce mă privește pe mine, starea mea nervoasă a fost unul din lucrurile principale, care mi-a creat probleme în toată viața mea. Dacă sunt așa de extenuat, atunci devin foarte apăsător. Mă simt de parcă nu s-ar interesa nimeni de mine. Voi știți, ce vreau să spun. Și vouă¼ vi se întâmplă. Se pare că eu am primit o doză mai mare. Voi știți, câteodată devine totul așa de grav, încât abia mai pot să continui. Este o tensiune care

provoacă aceasta. Eu ajung deseori în starea aceasta, mai ales când văd multe vedenii, atunci mă cuprinde. Eu privesc pe cineva și mă gândesc: „Aceasta este o vedenie, - nu, totuși nu a fost, - da, totuși este - sau totuși nu?” Vedeți? Voi nu puteți ști ce este în legătură cu aceasta. Atunci începi să te gândești. Apoi te retragi și spui: „Ce am făcut? Eu sunt aici. Sunt la vârsta de 50 de ani și nu am făcut nimic pentru DOMNUL. Eu îmbătrânesc.” Atunci ajungeți într-o stare apăsătoare. Frații de vârsta mea știu cum a fost numită o astfel de stare în trecut. Tatăl meu vorbea despre aceasta, și eu mă miram de ceea ce vroia să spună. Acum știu exact ce a vrut să spună. Atunci ai o simțire deosebită, dar care te înșeală. Voi știți că vă puteți înșuruba în ceva.

Eu am încercat să mă liniștesc puțin și mă pregătesc pentru un drum mai înalt, pentru un progres în lucrare și sper că va veni curând. Eu trebuie să încep o campanie la New-York, apoi la Shreveport, și din nou în Phoenix, în continuare spre vest și la granița de sud a Statelor Unite. Ei fac pregătiri pentru adunările de peste ocean, pe care le vom avea în anul viitor în martie sau aprilie, începând la Stockholm sau Oslo, apoi în jurul lumii dacă va fi posibil în călătoria aceasta.

Acum sunt acasă, mă odihnesc ca să mă restabilesc puțin. Dacă este voia DOMNULUI, duminica viitoare voi fi înapoi în Kentucky. Dacă îi va plăcea DOMNULUI și dacă fratele Neville nu va fi împotrivă, voi ține serviciul divin duminica viitoare. Dacă El voiește așa ca fratele Neville, atunci voi fi aici. Eu sper că El ne va dăruia aceasta. Eu știu că dacă este în voia DOMNULUI, voi pleca curând de la voi pentru un timp mai îndelungat.

Eu voi aduce în mesaje mai scurte ceea ce este pe inima mea, ca să mă fac înțeles în așa fel și să avem părtășie unii cu alții. Eu am un număr de mesaje, poate cinci sau șase, pe care le-am primit în ultimele zile. Câteva zile le-am petrecut la vânătoare. Eu am un număr de mesaje, poate cinci sau șase, pe care le-am primit în ultimele zile. Când mă duc în pădure iau creion și hârtie cu mine. Deja în zorii zilei mă reazăm undeva de un copac. Dacă nu pot să adorm, încep să mă rog. Atunci Domnul îmi dăruiește ceva. Eu îmi fac notițe. Voi știți ce vreau să spun. Când sunt singur, primesc câte ceva de la El. Apoi vin aici și îmi transcriu încă o dată totul. Când trebuie să predic, mă uit numai prin aceste notițe ca să văd cu ce să încep. Așa s-a întâmplat și aici.

Dacă este în voia DOMNULUI, voi vorbi acum din Cuvânt. Eu am încercat să scurtez aceste mesaje lungi, care ar fi durat mai multe ore. Domnul m-a ajutat în Chicago, ca ultima predică să dureze numai cca. 30 de minute. Apoi a venit cineva și a zis: „Eu nu m-am gândit că îți va fi posibil.“ Treizeci de minute în loc de două până la trei ore. Poate reușesc în seara aceasta să mă grăbesc din nou și să primesc puțină experiență, ca să nu vă mai rețin atât de mult.

Dumnezeu să vă binecuvânteze! Indiferent unde mă voi duce, niciodată nu voi găsi un loc ca acest tabernacol. Aici sunt acasă, este un cămin drag. Îmi exprim condoleanțele pentru familia Weaver și pentru rudele fratelui de culoare care a decedat. Eu m-am rugat cu el, scurt timp înainte de a muri. El a fost un bărbat delicat. Acum, el este acasă cu Dumnezeu. Totul a trecut. Fiecare trebuie să plece odată. Asta o știm cu toții. DOMNUL să odihnească sufletele lor în pace. Noi așteptăm să ne atașăm lor într-o zi, într-o țară unde nu există nici boală, nici griji și unde nu există moarte. Până atunci lăsați-ne să facem totul pentru înaintarea Evangheliei.

Noi am vorbit despre tensiuni. În dimineața aceasta m-am rugat din pricina aceasta. Ce ați face, dacă nu ați avea tensiuni? Gândiți-vă numai. Tensiunile sunt o parte din viață. Asta m-a încurajat într-un fel, când m-am gândit la aceasta. Dacă nu ar exista tensiuni în viața mea, aș fi ca o păpușă de stofă și nu aș avea simțuri. Atunci nu ar exista nimic cu ce să vă ocupați. De exemplu, dacă un bărbat și o femeie doresc să întreprindă ceva și încearcă s-o facă în comun, mai ales creștinii, iar partea cealaltă nu vrea ... Mai târziu observați că tensiunea v-a apropiat mai mult. Dacă cineva spune: „Acum gândește-te numai la femeia care a trecut prin atâtea tensiuni, atunci când lucrurile nu erau bune cu el; sau bărbatul a trecut prin tensiuni, când starea ei nu era atât de bună.“ După ce totul a fost iertat, vedeți, cum simțiți atunci unul pentru altul! Vedeți, voi trebuie să aveți tensiuni.

Gândiți-vă numai la simț și la ce ar fi, dacă nu ați avea nici un simț, n-ați avea dureri. Dacă nu ați avea dureri, atunci nu ați avea simț. Dacă nu ați avea simț, atunci unul din simțurile voastre nu ar funcționa. Vedeți, totul este corect. O, Dumnezeule, dă-ne har ca să rezistăm la toate. Aceasta este problema. Dacă rămân numai în acest har și pot spune: „Noi știm că după ce se încheie viața aceasta, ne așteaptă ceva mare de partea cealaltă, înspre care ne îndreptăm.“ Gândiți-vă, că toate aceste lucruri, chiar și tensiunile, fac parte din problemele zilnice. Unii încearcă să prezinte

Evangelhia, spunând: „După ce veți fi credincioși, nu veți mai avea probleme!“ Nu, eu mă tem că nu va fi așa. Ei spun: „Atunci sunteți scutiți de tensiuni!“ O, nu! Tensiunile se înmulțesc după ce veți crede, pentru că înainte ați umblat bucușori și fără griji. Indiferent ce se întâmplă, pe voi nu vă interesa ce faceți. Însă dacă ați devenit creștini cu adevărat, atunci vă întrebați în fiecare moment: „Îi sunt plăcut DOMNULUI? Dacă aș putea auzi ceva de la El!“ Vă pune în tensiune. Voi sunteți pe fază. Astfel deveniți ceea ce sunteți. Totul în toate, chiar și tensiunea este o binecuvântare. Depinde doar din ce perspectivă o priviți. Voi trebuie să priviți și din partea cealaltă. Indiferent cât de subțire tăiați ceva, orice problemă are două părți. Voi trebuie să priviți ambele părți.

Vedeți tensiunile! Ce sunt aceste tensiuni? Dacă eu m-aș fi născut fără aceste tensiuni! Dacă nu aș avea aceste tensiuni, eu nu aș fi ceea ce sunt, poate nici nu aș fi creștin. Aceste tensiuni m-au împins la Isus Hristos. Pentru mine a fost o binecuvântare.

Pavel a spus atunci când se afla sub tensiune, că el L-a rugat pe DOMNUL de două sau de trei ori ca s-o îndepărteze de la el. DOMNUL însă a zis: „Harul Meu să-ți fie de-ajuns.“ După aceasta el a zis: „Eu vreau să mă laud cu slăbiciunile mele, pentru că atunci când sunt slab, atunci devin tare.“ Atâta timp cât este în voia lui Dumnezeu, totul este în ordine.

Și eu l-am căutat odată când am fost la strâmtoare, încât mi-a fost frică. El mi-a spus acum opt sau zece ani: „Niciodată nu vei mai fi împins în starea aceasta de frică.“ Aceasta nu s-a mai întâmplat niciodată. Eu nu mai sunt îngrijorat din cauza aceasta. Eu simt aceasta, o știu, este existentă, însă eu pășesc înainte fără frică. Pentru aceasta sunt atât de mulțumitor. El ar fi putut spune: „Așa ceva nu va mai fi“, cum a spus El: „Niciodată nu vei mai fi pus iar în starea aceasta de frică.“ Așa este în voia Lui ca să se întâmple. Eu accept aceasta și spun: „Mulțumire Ție, Doamne. În felul acesta vreau să umblu.“

Să ne aplecăm capetele un moment pentru rugăciune. Există cereri deosebite pentru rugăciune? Eu văd că aici se află batiște. Ridicați mâinile ca semn. DOAMNE, binecuvântează pe fiecare din acești copii.

Tatăl nostru ceresc, noi ne apropiem acum de tronul Tău mare de har, pentru că noi suntem invitați ca să venim. Noi venim pentru că Isus Hristos ne-a chemat. Noi venim cu toate îngrijorările noastre și le aruncăm asupra Lui, pentru că El se îngrijește de noi. Ce mângâiere mare este

siguranța că El se îngrijește de noi. Dumnezeu cel mare al cerului, Creatorul, se îngrijește de noi. Doamne, noi suntem bucuroși pentru aceasta. Ce mângâiere pentru timpul acesta în care trăim acum. Se pare că nimic nu ne poate mângâia mai mult în afara Cuvântului Tău. Singura noastră mângâiere este făgăduința Ta. TU ne-ai făgăduit că atunci când aducem cererile noastre înaintea Ta: „Dacă veți cere ceva în Numele Meu, atunci se va întâmpla.“ Noi ne gândim la toate făgăduințele Tale mari: „Rugați-vă și astfel veți primi.“ „Vorbiți acestui munte și nu vă îndoiiți.“ Pe baza acestei făgăduințe, putem primi tot pentru ce ne rugăm.

Aici sunt mâini ridicate care doresc ceva, Doamne! Tu cunoști greutățile lor; ajută-i Tată. Eu aduc înaintea Ta rugăciunea mea împreună cu ei. Mâna mea este ridicată împreună cu mâinile lor. Pe masa aceasta se află batiste de la oameni cu o credință curajoasă, Doamne. Se pare că este ceva cu care Tu m-ai binecuvântat, pentru a mă ruga pentru bolnavi. Oriunde mă duc, în rugăciunile pentru bolnavi este întotdeauna ceva deosebit.

O, Dumnezeule, ajută acum! Eu mă rog cu sinceritate, ca Tu să primești rugăciunile acestor oameni și a acelor ale căror batiste sunt aici. Lasă ca harul Tău să fie peste ei.

Doamne, noi știm, că sora Hicks a adus cu avionul la rugăciune o femeie cu cancer. Ea a fost îngrijorată pentru ea, și nu știa dacă va fi de acord să vină. Eu mă rog, o, Dumnezeule, ca Tu să menții această persoană în viață. Îngăduie, Doamne!

Nepotul meu cel mic, Michael, se află acolo jos cu febră mare. El a ieșit acum. Doamne, eu cred că noi am exprimat rugăciunea de credință, iar Tu ai încheiat-o. Eu îți sunt mulțumitor. Eu am simțit că febra l-a părăsit pe băiat, înainte de a părăsi eu încăperea.

Doamne, eu îți mulțumesc pentru toate aceste lucruri. Acum am primit îndemnul să vorbesc despre Cuvântul Tău. Dă-ne Cuvântul Tău, Doamne! Cuvântul Tău este adevărul. Binecuvântează sufletele noastre și dăruiește-ne harul de care avem nevoie din făgăduințele lui Dumnezeu care sunt în Cuvânt, să primim ceea ce ne ține în viață tot restul săptămânii. Îngăduie! Binecuvântează pe păstorul nostru, un suflet viteaz, pe soția lui, pe copiii lui, pe diaconi, conducerea și pe toți care intră și ies din această clădire. Dăruiește-o Doamne, în Numele lui Isus Hristos ne rugăm pentru aceste binecuvântări. Amin.

Eu doresc să citesc două texte din Scriptura DOMNULUI. Primul este din Ps. 86. Apoi vreau să citesc din Mat. 16, 1-3. Eu vreau să citesc numai o parte din acest Psalm, până la vers. 11.

Eu vreau să vorbesc despre textul: *Unirea, un semn al timpului*. Aceasta se aude puțin cam complicat. Unirea! Vedeți voi? Timpul unirii în acest timp ne aflăm acum. Unirea este semnul acestui timp.

În rugăciunea lui David din Ps. 86 se spune. *la aminte, Doamne, și ascultă-mă! Căci sunt nenorocit și lipsit. Păzește-mi sufletul, căci sunt unul din cei iubiți de Tine! Scapă, Dumnezeule, pe robul Tău, care se încrede în Tine! Ai milă de mine, Doamne! Căci toată ziua strig către Tine. Înveselește sufletul robului Tău, căci la Tine, Doamne, îmi înalț sufletul. Căci Tu ești bun, Doamne, gata să ierți, și plin de îndurare cu toți cei ce Te cheamă. Pleacă-ți urechea, Doamne, la rugăciunea mea, ia aminte la glasul cererilor mele! Te chem, în ziua necazului meu, căci m-ascuți.*

Nu este minunat? TU m-ascuți! *Nimeni nu este ca Tine între dumnezei, Doamne, și nimic nu seamănă cu lucrările Tale. Toate neamurile, pe care le-ai făcut, vor veni să se închine înaintea Ta, Doamne, și să dea slavă Numelui Tău. Căci Tu ești mare, și faci minuni, numai Tu ești Dumnezeul.*

Fiți atenți! *Învață-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău.*

Eu vorbesc acum despre timpul de unire și semnele timpului.

Acum din Mat. 16: *Fariseii și Saducheii s-au apropiat de Isus, și, ca să-L ispitească, l-au cerut să le arate un semn din cer. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Când se înserează, voi ziceți: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roș.” Și dimineața ziceți: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roș-posomorât.” Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?”*

Fie ca DOMNUL să dăruiască binecuvântarea Sa la citirea Cuvântului Său.

Noi vom prelucra acum timpul unirii și semnul acestui timp de unire. În textul din Scriptură, pe care l-am citit mai înainte, Isus îi ceartă pe conducătorii spirituali pentru că ei nu erau în stare să deosebească timpul și semnele timpului. Întotdeauna era ceva deosebit printre oameni, dacă ei erau în stare să deosebească semnele timpului în care trăiau, pentru că

Dumnezeu a permis ca totul să fie scris atât de clar, încât nimeni nu va avea o scuză.

În general, eu aduc exemple despre alți predicatori și slujitori ai lui Dumnezeu din timpurile Bibliei, ca de exemplu semnul din timpul lui Noe, semnul timpului lui Daniel și diferite semne, dar despre acestea voi trece astăzi pentru a economisi timpul. Însă întotdeauna, Dumnezeu a dat un semn precis și vizibil al timpului, pentru ca oricine să recunoască timpul. Fariseii ar fi trebuit să recunoască timpul lor. Ei ar fi trebuit să știe în ce timp trăiau. Într-alt loc El a zis: „Dacă voi M-ați fi recunoscut, atunci ați fi recunoscut și timpul Meu.“ Este un lucru mare ca noi să înțelegem. Ce am fi noi fără înțelegere?

Proorocii au arătat tot timpul înspre aceasta. Prin vedenii ei au primit cunoștința corectă de la DOMNUL. Cuvântul DOMNULUI a venit întotdeauna la prooroci. Vedeți, ei au avut cunoștința corectă despre Cuvântul DOMNULUI prin prooroci. Proorocii au semnalat apoi evenimentul. Un om a trebuit să se culce un anumit timp pe o parte, apoi a trebuit să se întoarcă pe partea cealaltă. Unul și-a rupt hainele. O, sunt atâtea lucruri pe care ei le-au făcut pentru a arăta semnul timpului în care trăiau! Acum, noi știm că Dumnezeu care a creat cerul și pământul, a planificat lucrarea Sa descriind timpul Său prin semne. Același Dumnezeu mai trăiește și astăzi. Ceva trebuie să se întâmple cu noi, dacă recunoaștem timpul în care trăim. Aceasta este ceva pe care ceilalți nu o văd. Dumnezeu nu ar permite să se întâmple astfel de lucruri, fără a ne arăta un anumit semn ca să putem înțelege.

Astăzi se întâmplă la fel. Conducătorii religioși sunt cei care nu citesc corect. Este așa cum a fost și atunci. Ei nu s-au gândit că timpul a sosit. Ei credeau că trăiesc în pace și nici nu-L așteptau pe Mesia. Isus a spus că venirea Lui va fi așa ca un hoț noaptea. Oamenii nu vor observa venirea Lui. Dar vor fi și fecioare care Îl vor întâmpina. Jumătate din ele aveau untdelemn în candelile lor și erau pregătite. Ele au fost atente la semn. Ele sunt acelea cărora le vorbesc astăzi, cele care țin cont de semn, de semnul venirii Lui.

DOMNUL a dat acest semn numai credincioșilor. Necredincioșii nu văd niciodată. Ei trec pe lângă acestea și nu văd. Este posibil ca în seara aceasta să stea un înger al DOMNULUI pe platforma aceasta, așa cum stau eu aici. Voi ați putea privi încoace și să nu-l vedeți. Sau voi l-ați putea vedea,

fără ca eu să-l văd. Voi știți că aceasta este conform Scripturii. Acesta este exact adevărul. Voi știți, Pavel a căzut la pământ, a fost lovit de lumina cerească, însă nici unul nu a putut vedea lumina.

Lumina era prezentă atunci când Ioan a stat în fața poporului și mii de persoane au venit la mal, chiar și conducătorii religioși și bărbații mari. Ioan a mărturisit personal, cum a văzut Duhul lui Dumnezeu venind peste El în chip de porumbel și un glas a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Mi-am găsit plăcerea.“ Nimeni în afară de Ioan nu a văzut-o. A fost destinată numai pentru el.

Ați observat cum s-a întâmplat semnul pentru magi? Ei au privit așteptând, ei erau evrei. Ei nu erau astrologi din India, ei erau evrei care au studiat astrologia pentru a-și încheia studiile. Când s-au uitat spre Ierusalim, ei au observat trei stele în formare, care obârșeau din Sam, Ham și Iafet. Atunci când aceste stele s-au întâlnit, pentru ei era semnul că Mesia era pe pământ.

Nu este de mirare faptul că ei au venit și au întrebat: „Unde este El, Împăratul nou-născut al iudeilor? Noi am văzut steaua Lui în răsărit și am venit să ne închinăm Lui. Unde este El?“ Ei știau că Mesia născut de curând, trebuie să fie undeva, pentru că Dumnezeu le dăduse semnul timpului. Dumnezeu și omul urmau să fie din nou uniți. Ce fel de unire! când Dumnezeu s-a unit pe El însuși cu oamenii. Cea mai mare unire care a avut loc vreodată, a fost când Dumnezeu și omul s-au unit. Dumnezeul cel mare părăsise locuința Sa, și-a ridicat cortul Său printre oameni, devenind egal cu oamenii pentru a se uni cu ei. Astfel a fost stabilită pentru totdeauna pacea între Dumnezeu și oameni. Pentru aceasta suntem foarte mulțumitori.

Semnele nu au fost trimise degeaba. Gândiți-vă numai, pentru fiecare om, pentru fiecare astrolog, pentru oamenii acelor zile, stelele erau ceasul de orientare. Paznicii se aflau în turnurile lor de veghere. Ei se urcau acolo sus pentru a păzi. Atunci când vedeau că stelele formau o anumită constelație în drumul lor, atunci el știa ce oră a nopții a sosit. Voi cunoașteți textul biblic în care se spune: „Străjerule, cât de târziu este noaptea?“ Străjerul venea și zicea cât era de târziu. Ei aflau timpul cu ajutorul stelelor.

Nu este ceva ciudat că aceste trei stele s-au unit pentru acești trei bărbați și nimeni altul nu le-a văzut? Exact în concordanță! Voi puteți fi astfel în concordanță cu Scriptura.

Atunci când aceste stele s-au unit, când s-au întâlnit în această constelație, în același timp au fost uniți și cei trei bărbați. Voi puteți fi așa de uniți cu Dumnezeu în Cuvântul Său, până când aceste lucruri devin realitate. Voi le puteți vedea și recunoaște că sunt adevărate.

Semnul timpului! Poate voi nu-l veți observa și spuneți: „O, așa ceva este o prostie!” Pentru voi este o prostie pentru că sunteți uniți cu lumea. Asta este! Așa este, frate Patt. Voi vedeți că semnele se unesc cu credincioșii. Eu mă adresez acum lor, credincioșilor, pentru că necredincioșii nu văd niciodată. Ce fel de mustrare ar împărți El azi conducătorilor spirituali, dacă El ar fi pe pământ? Ei nu pot citi semnul, semnele, pe care le citim zilnic aici în locul acesta și pe care le vedem. Alții citesc și văd scrisul pe perete. Însă mulți îl ignorează și nu văd absolut nimic. Pentru ei nu înseamnă nimic. Ei nu le dau nici o importanță.

Fiți atenți! EL a arătat națiunii un semn. Ei L-au întrebat și au cerut un semn. EL le-a dat semne care s-au împlinit. Ei voiau să afle când este sfârșitul pământului și care ar fi semnul sfârșitului. EL i-a îndreptat spre multe texte din Scriptură. Ca națiune, ei au avut semnele lor, apoi semnele pe cer și pe pământ. EL le-a dat semne, semne și iar semne. Într-un loc EL le-a spus despre un semn care se referea la națiunea lor: „Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.”

Înainte de a se întâmpla aceasta, trebuia să se unească lumea. Tit, generalul roman, trebuia să-și unească armatele și să meargă acolo, după ce evreii au respins semnele dumnezeiești pentru vremea lor. În vremea respectivă, Tit și-a unit armatele, a venit și a ocupat orașul. Mai întâi a avut loc unirea așa-zisului popor al lui Dumnezeu împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, înainte de unirea națiunii împotriva poporului lui Dumnezeu. Unitate, unire! Eu cred că noi trăim într-un timp mare de unire.

Eu îmi notez pretutindeni despre semnalizarea luminii roșii, care strălucește ca un semnal (comportamentul femeilor și al bărbaților și ceea ce fac ei; bisericile și purtarea lor), și arăt acestui grup mic că eu cred din toată inima, că noi am ajuns în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu în cel mai mare ceas profetic, direct înaintea venirii DOMNULUI Isus Hristos. O unire între noi și pregătirea pentru plecare.

Vedeți, Tit a unit națiunile într-o armată. Israelul s-a unit și prin aceasta s-au obligat în a nu crede în Isus ca Mesia al lor. Ei L-au respins și L-au răstignit. Ei s-au unit pentru a respinge mântuirea lor care le-a fost

trimisă. Rețineți asta bine: o unire între ei pentru a respinge mesajul acestui ceas. Ei trebuiau să facă aceasta. După ce au făcut aceasta, a venit semnul peste națiune.

Națiunile au început să se unească. Tit a adus marea armată de romani și greci și au înconjurat Ierusalimul, i-au închis pe oameni între ziduri, încât au murit de foame. Ei au mâncat coajă de pomi, așa relatează marele istoric Josephus. Ei au mâncat iarbă și au fiert și și-au mâncat proprii lor copii. Vedeți, le-a fost luată mintea când Tit era pe munții care înconjurau Ierusalimul. Oamenii din orașul înconjurat se gândeau însă că fac voia lui Dumnezeu. Ei vedeau aceste armate intrând în oraș, după ce au refuzat să asculte de Învățătorul și DOMNUL Isus Hristos, care i-a avertizat de aceste pericole.

Nici un credincios nu se afla atunci în oraș, pentru că ei au văzut semnul și au ieșit din oraș, pentru că așa se spusese: „... cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare să-și ia lucrurile din casă; și cine va fi la câmp, să nu se întoarcă să-și ia haina. Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.” Iarna ar fi munții acoperiți de zăpadă, iar în ziua Sabatului porțile orașului ar fi închise și ei ar fi murit acolo. Dacă este în voia DOMNULUI, voi scoate aceste lucruri în evidență, pentru ca să vedem cum face Dumnezeu aceste lucruri.

Ei s-au rugat așa cum le-a spus El și niciunul din ei nu a fost prins înăuntrul. Ei au ieșit afară, pentru că au privit la semn. Ei erau plecați: cu aceasta totul a fost rezolvat.

O, cum ar trebui să vadă comunitățile din timpul acesta semnul timpului în care trăim! Fugiți cât puteți de repede la Golgota pentru a primi viața; nu la o comunitate, ci la Isus Hristos. Uniți-vă singuri cu El, nu cu o organizație sau cu o dogmă religioasă. Uniți-vă cu Hristos. Fiți siguri că este El. Voi nu puteți să acceptați orice, voi trebuie să fiți siguri că este El. Ce timp de unire!

Noi am constatat că ei l-au respins pe Mesia și s-au unit între ei făcând de cunoscut că oricine Îl primește pe Isus Hristos ca Prooroc, va fi dat afară din comunitate. Voi vă aduceți aminte de orbul care a stat la ușa templului. Ucenicii au întrebat: „Cine a păcătuit, el sau părinții lui?” Isus a răspuns: „În cazul acesta nu a păcătuit niciunul. Asta s-a întâmplat, pentru ca lucrările lui Dumnezeu să fie descoperite.”

Voi vă aduceți aminte că tatăl și mama lui nu îndrăzneau să spună nimic. Ei au răspuns: „Noi știm că acesta este fiul nostru. Noi însă nu știm cum a fost vindecat.“ Iudeii proclamaseră prin legea lor religioasă că dacă cineva Îl va mărturisi pe El ca Prooroc, va fi exclus.

Vedeți însă, lucrarea lui Dumnezeu consta în faptul că acest bărbat tânăr nu făcea parte din această grupare. El a răspuns: „În aceasta constă mirarea, că voi nu știți de unde vine El, iar mie El mi-a deschis ochii.“ El putea să o spună. Vedeți, acestea erau lucrările lui Dumnezeu. El a fost vindecat. El putea să le-o spună, pentru că nu era legat de ei în nici un fel. El era cel la care se împlinise lucrarea. El putea să vadă pentru prima dată în viață.

Iudeii se uniseră împotriva lui Isus, împotriva Lui ca Mesia și împotriva mesajului Său. Același lucru îl vedem acum. Comunismul se unește pentru a distruge biserica. Lucrul acesta este posibil după ce bisericile sunt unite în Conciliul Mondial al bisericilor, pentru a dezminți și a distruge mesajul Cuvântul. Ei au respins Cuvântul. Bisericile au făcut-o. Ei nu pot s-o accepte pentru că este împotriva dogmelor din denotațiunile lor. Indiferent de câte ori ar veni stălpul de foc în mijlocul nostru deasupra oamenilor, sau câte lucrări care au fost proorocite s-ar întâmpla și câte semne mari făgăduite s-ar împlini pentru aceste zile din urmă, ei nu pot s-o facă. De aceea ei se unesc acum, iar păstorul vostru și mulți care citesc aceste lucruri, pot să spună ce are de gând să facă în lume mișcarea ecumenică. Un preot lutheran este în fruntea lor.

Dacă ar veni vreo catastrofă aici în zonă sau în vecinătate, și dacă nu am fi uniți în mișcarea ecumenică, atunci comunitatea noastră nu ar mai valora ca comunitate, iar clădirea ar putea fi folosită de ei ca depozit. Sau dacă unul din frați ar încerca să fie o binecuvântare duhovnicească unui frate rănit care este pe moarte, noi am putea fi împușcați pentru aceasta, noi am putea fi închiși zece ani pentru vreo slujbă duhovnicească, pentru că nu suntem membri ai acestei mișcări ecumenice. Nu vedeți semnul fiarei?

Noi vedem că vremea unirii vine. Biserica s-a unit împotriva mesajului. Când se întâmplă aceasta, atunci națiunile se unesc în comunism pentru a distruge biserica, așa cum a fost la început. Acum se va repeta din nou.

Israelul trebuia să respingă mai întâi mesajul, iar după ce au făcut-o, s-a unit armata, viața naționalistă, celelalte națiuni au intrat înăuntru și au

distrus Biserica. În timpul acesta ei au respins mesajul DOMNULUI Isus. Acum este timpul în care comunismul unește lumea împotriva bisericii. Vedeți, așa trebuie să fie. Este greu să exprimi așa ceva.

Iudeilor le-a fost greu să creadă așa ceva. Ei spuneau: „Veniți fraților, noi vedem doar că Dumnezeu nostru este cu noi. Noi mergem în templu și ne rugăm. Sfântul părinte cutare ne va conduce în rugăciune. Apoi vom închide poarta.“ Tit însă și-a ocupat poziția lui, a rămas acolo aproape un an, i-a păzit până au flămânzit cu toții. Niciunul din ei nu a putut să scape din oraș. Ei au murit acolo. După ce Tit a dărâmat zidul și a intrat, sângele a curs ca un râu, când a ucis tot ce se mai afla înăuntru.

Îngerul DOMNULUI a proorocit despre aceasta în Vechiul Testament și a spus că se va întâmpla .așa. Predicatorii care ar fi trebuit să fie conducători spirituali pentru a le spune oamenilor ce va veni, nici nu L-au recunoscut pe Isus când a fost printre ei. Ei au încercat să facă din el un fel de înșelător și au zis: „Vrem să vedem un semn.“ EL a răspuns: „Atâtea lucruri s-au întâmplat și voi nu le puteți vedea?“ Ei L-au respins pe El și mesajul pentru timpul lor. Ei nu au văzut semnul pentru timpul lor, deși semnul profeției biblice s-a întâmplat înaintea lor.

Ei au spus unii către alții: „Lăsați-ne să intrăm.“ Ei erau bărbați sfinți, bărbați spre care nu puteai arăta cu degetul. Așa ceva nu era posibil. Ei nu ar fi putut fi preoți. Un preot era ucis cu pietre pentru un lucru mărunț. El trebuia să aibă o viață curată și sfântă. El nu putea să facă nimic pentru care să fie ucis cu pietre. Ei erau bărbați mari și sfinți în ochii oamenilor, totuși ei au intrat înăuntru și au zis: „Noi Îl avem pe Dumnezeu. Dumnezeu a fost cu noi în toate timpurile. Noi intrăm în templul Lui cel sfânt. Acesta este templul lui Dumnezeu.“ Dar vedeți, El a fost scos afară din templul Lui. „Noi ne urcăm la casa DOMNULUI. Voi evreilor, știți bine că noi suntem un neam ales, iar Dumnezeu este Dumnezeu nostru, Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov. El este cu noi. EL ne va elibera de filistenii aceștia netăiați împrejur, de romani și de greci. Lăsați-ne să intrăm în casa DOMNULUI.“

Totul se auzea frumos, însă ce făcuseră ei? Cel ce dăduse porunca pentru zidirea templului, era în mijlocul lor în chipul unui bărbat smerit din Galilea. Ei L-au respins, deși Dumnezeu Îl confirmase ca pe slujitorul Său pentru ceasul acela. Toate rugăciunile lor, toată sinceritatea și jertfele lor nu valorau nimic înaintea lui Dumnezeu. Ei făcuseră partea lor. Dumnezeu a permis ca această armată mare să se unească pentru a-i distruge.

Astăzi vedem că bisericile refuză Cuvântul lui Dumnezeu prin denotațiuni. Ei nu doresc să le vorbiți despre aceste lucruri, deși chiar știința poate s-o dovedească cu fotografii, totuși ei nu vor să aibă de-a face cu acestea. Așa se formează comunismul pentru a distruge, așa cum a făcut-o Tit atunci. Biblia spune că ei o vor face.

Vedeți acum în ce timp trăim? În timpul unirii. Noi vedem cum sunt aceste lucruri unite sau nu am recunoscut aceasta? Voi puteți s-o vedeți în Scriptură, acolo unde El le-a făgăduit ceea ce va face. Acum se va întâmpla. Noi vedem ceea ce a promis El că va face în Biserică. Se întâmplă. Noi vedem națiunile în unirea lor. Noi vedem cum se unesc sistemele. Noi vedem bisericile în unirea lor. Acum este timpul unirii. Este ceasul unirii. Acesta este duhul epocii. Noi trebuie să ne unim.

Tot ce există trebuie să fie organizat, numai astfel va fi recunoscut de către conducere. Ca cetățean al Statelor Unite, voi știți, că nu m-aș încumeta să-mi scriu numele pe un cec peste cinci dolari pe care mi-l dați. Eu n-aș putea. Vedeți, este timpul unirii. Totul trebuie să treacă printr-un fel de unire, iar unirea aceasta este cheiunea care aduce cu sine semnul fiarei. Acum este timpul unirii. Totul lucrează în direcția aceasta. Voi puteți s-o vedeți cu ochiul liber, numai să priviți într-acolo. Acum este timpul unirii în care se unește totul. Este timpul unirii în care se unește totul.

Iudeii s-au unit atunci împotriva lui Isus ca Mesia a lor. Noi vedem ce s-a întâmplat din cauza aceasta. Același lucru îl vedem și acum. Comunismul se unește împotriva bisericii pentru a o distruge, după ce bisericile s-au unit în Conciliul Mondial al bisericilor, cu scopul de a distruge mesajul, Cuvântul lui Dumnezeu. Ei încearcă să se scape de aceasta. Singurul lucru care le rămâne de făcut este de a se întruni într-un conciliu, pentru că până în prezent ei au fost despărțiți grupuri mici aici și acolo, metodiștii, baptiștii, lutheranii, presbiterienii, etc. Ei însă nu pot face nimic, pentru că o denotațiune este împotriva alteia. Învățăturile lor sunt atât de diferite și departe una de cealaltă ca estul de vest. Ei nu pot trece. Dar dacă se întrunesc sub un singur cap, atunci ei au reușit. Atunci au ajuns.

Din cauza aceasta biserica romano-catolică este într-o astfel de unitate. Bisericile grecești și alte direcții catolice nu au o astfel de unitate. Ele se unesc acum și de aceea stau împreună. Indiferent ce se întâmplă, papa este capul peste toți. Indiferent ce vor spune alții, el este considerat infailibil, denumit locțiitorul lui Hristos, considerat cel mai aproape de

Dumnezeu. El are putere asupra iadului, cerului și purgatorului. Nimic nu poate fi întreprins în această problemă. Orice ar spune el, trebuie .împlinit.

Protestanții își fac un cap. Biblia spune că se va face un chip fiarei. Ce este un chip? Este ceva ce a fost făcut după un model. Asta este. Este același lucru. Ce este? Prin unirea între ei este duhul acestui timp.

Ei se unesc acum cu dorința de a distruge mesajul. Cum s-a întâmplat distrugerea? Cum ar putea ei să distrugă Cuvântul lui Dumnezeu? Ei o fac fără putere, primind dogme moștenite, așa cum s-a întâmplat atunci la început și fac Cuvântul fără putere.

Vedeți, ce face această femeie care-L tăgăduiește pe Dumnezeu! În momentul acesta nu pot să-mi aduc aminte de numele ei; eu mă gândeam la eroina națiunii. Eu aș dori să mai avem una care să se ridice așa. Ea a fost aceea care se ducea în baruri și arunca whisky-ul afară și rupea afișele. De ce nu se mai ridică și azi o astfel de femeie care să rupă de pe pereți fotografiile cu aceste femei dezbrăcate care sunt de același gen. Vedeți, așa ceva nu mai există.

Femeia aceasta necredincioasă crede că este împotriva constituției, dacă Biblia este citită în școlile oficiale.

Ați observat ce încearcă ei acum să spună? Cei mai mari învățați ai Scripturii spun: „Multe proorocii care sunt în Biblie, au fost cu totul greșite și nu s-au împlinit niciodată.“ Voi ați auzit și ați citit despre aceasta. Ei încearcă să spună tot felul de lucruri, cu dorința de a distruge efectul Cuvântului. Dacă pot să-l distrugă și să-l înlocuiască cu o dogmă sau ceva omenesc, care în ochii lor este mai bun decât Cuvântul, atunci ei o fac și prin tradiții moștenite. Astfel ei încearcă să distrugă Cuvântul lui Dumnezeu prin politică denominatională.

Fiecare biserică are politica ei proprie. Biserica lui Dumnezeu, biserica creștină, baptiștii, metodiștii, presbiterienii, ei toți au politici diferite. Acum însă, ei se îndepărtează de la aceasta pentru că îi desparte. Înainte nu se putea întâmpla așa ceva, acum însă ei trebuie s-o facă. Vedeți, acesta este timpul unirii. Ei se așează cu toții împreună și vedeți, ce iese din aceasta! Este ca și cum ai face pâinea din carne de cal sau din alte resturi. Tot ce au ei comun pun la un loc, pentru a vedea ce rezultă. Eu nu vreau nimic de acolo. Ei o fac în felul lor. Ei primesc chiar și oameni care cred că Isus a fost doar un mit. Ceilalți cred că El era un prooroc. Unii spun: „Zilele minunilor au trecut.“ Ceilalți cred că așa ceva ar putea exista.

Toate acestea ei le pun laolaltă. Dar Biblia spune: „Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiți?” Acesta este felul de unitate pe care îl doresc, apoi pun pe cineva mare peste toți pe care ei îl numesc „părinte sfânt”. Și astfel aveți tabloul fiarei exact așa cum spune Biblia. Un preot lutheran este acum președintele lor. Noi vedem că acum este timpul unirii. Pretutindenii este același lucru, comuniștii caută să se unească, toți cei din lume, din biserici, peste tot este dorința de unire.

Observați natura. Dacă priviți la natură: aceasta face același lucru. Natura este calendarul cu semnele lui Dumnezeu. Ați știut aceasta? Isus le-a spus ca ei să privească la natură. Marea se va agita și pe pământ se vor întâmpla diferite lucruri, cutremure aici și dincolo, o națiune se va ridica împotriva altei națiuni, semne pe cer, semne pe pământ, pretutindenii vor fi semne ale timpului.

Fiți atenți la nori. Înaintea de a veni furtuna cu ploaie din cer voi știți cum se întâmplă aceasta. Mai întâi trebuie să se unească mai mulți nori mici pentru a forma un nor mai mare. Fiecare din aceștia este mânat de o briză de vânt mai slab, apoi se unesc. Astfel se formează uraganul. Ei se unesc înainte să bântuie furtuna. Asta trebuie s-o facă.

Fiți atenți cum se unesc rațele și găștele sălbatice, înainte de părăsi țara! Ele se strâng. Voi puteți observa cum zboară de la un lac la altul, de aici dincolo, până se unesc toate. Ele se unesc și se pregătesc pentru plecare. Aceasta este natura pe care a creat-o Dumnezeu. Natura lucrează după planul lui Dumnezeu. Este o lege nescrisă a lui Dumnezeu. Natura se comportă conform legii Sale.

Este ca o cuvântare de înmormântare; seva se coboară la rădăcina pomilor și rămâne acolo până la înviere primăvara. Este o lege a lui Dumnezeu. Nu există nici o inteligență care ar putea porunci sevei să coboare; voi nu o puteți devia, nici smulge afară. Nu există nici o posibilitate să o faceți mai bine decât Dumnezeu. El are calea desăvârșită. Atunci când cad frunzele, El trimite seva în mormânt și o ascunde. Iov a spus: „Ah! de m-ai ascunde în locuința morților, de m-ai acoperi până-ți va trece mânia.” Seva coboară înainte ca frigul s-o surprindă, pentru că aceasta este o lege a naturii. Priviți frunzele când cad pe pământ. Este o lege a naturii.

Rațele se strâng fiecare în parte și se adună în jurul unui conducător. Ei o știu. Eu nu știu cum o fac, însă ele știu cine este conducătorul lor. Ele se strâng în jurul lui și se ridică apoi în văzduh. Deși el

nu a părăsit încă niciodată lacul cel mare, totuși la timpul potrivit el va zbura în Louisiana sau Texas unde se află câmpurile de orez. Vedeți, înainte ca ele să părăsească locul nașterii pentru a zbura, ele se unesc. Amin! Aici o aveți! Ele se unesc în jurul unui conducător.

Mai greu este cu omul. El nu-l cunoaște pe conducătorul lui. Ei se unesc într-o denominațiune, se adună în jurul unui episcop sau a unui om, însă ei nu se unesc în jurul Conducătorului, Duhul Sfânt și Cuvântul. Vedeți, ei spun: „Eu mă tem că poate devin fanatic. Eu mă tem că ar putea fi greșit.” Aici o aveți! Ce ar fi dacă o rață mică ar zice: „Eu nu pot suporta felul cum îmi mișcă el aripile. Eu nu cred că îl voi urma.” Rața ar muri de frig. Dacă nu va pleca cu grupul, ea va fi reținută.

Ei se adună. Toate acestea se întâmplă în natură. Gâștele se strâng în jurul conducătorului lor. Ele fac același lucru.

Ați văzut vreodată albinele când zboară toate la un loc? Albinele se unesc înainte de zbor, și anume în jurul reginei lor. Așa este. Acolo unde zboară regina, zboară și albinele. Ce fac ele? Ele se unesc înainte de zbor. La fel se întâmplă în toată creația.

Peștii se unesc primăvara. Poți vedea somonii cei mari în ocean. Dar înainte de a înota de-a lungul curentului în sus, ei ies afară cu sutele de mii din mare, din apa sărată, pentru că ei sunt de fapt pești de apă dulce. Ei vin afară la apa curată pentru a depune. Ei se duc acolo să depună din patru în patru ani și după aceea mor. Ei știu că se duc acolo pentru a muri. Voi nu-i puteți opri cu nimic. Ei sar peste obstacole, deși ei știu că vor sări în moartea lor. Peștișorii tineri se nasc apoi pentru a se uni din nou prin ceva și se duc în ocean. Este o unire. Este o lege. Voi nu puteți depăși legea lui Dumnezeu.

Națiuni întregi se sfârșă, pentru că a venit vremea în care ei trebuie s-o facă. Noi ne aflăm în procesul tulburărilor naționale. Popoarele rup relațiile între ele. An de an constatăm că națiunile sunt înghițite una după alta de comunism. Și națiunea noastră este pătrunsă de comunism și el va lua amploare. Vedeți, așa se întâmplă și nimic nu o va opri din același motiv, pentru care nici Tit nu a putut fi oprit. Poporul L-a respins pe Dumnezeu și Cuvântul Lui. Desigur. Așa o vor face, și noi o vedem că este pe cale de a se împlini.

De obicei îmi trebuie două ore, treizeci de minute am vorbit deja; pentru a cuprinde totul, trebuie să mă grăbesc. Voi puteți să studiați apoi acasă.

Fiți atenți! Ei se unesc acum. Voi întrebați: „Frate Branham, este adevărat?” Ei vor veni la lupta din Armaghedon. Exact aceasta o vor face. Pentru aceasta se unesc acum. Pentru aceasta avem noi ONU și tot ce mai este. Lumea occidentală se unește împotriva lumii răsăritene, împotriva comunismului, etc. Totul se unește. Bisericele se unesc. Totul se pare că se unește. Ei se unesc unii cu alții. Asta o vedem.

Noi vedem unirea națiunilor, aceste semne; noi vedem semne naționale în lume, cutremure în diferite locuri, diferite lucruri se unesc, lumea se adună, oamenii se strâng, bisericile se adună. În timp ce au loc aceste uniri, are loc și o altă unire. Amin. Spre aceasta vreau să vă îndrept acum.

DOMNUL unește Mireasa Sa. Ea se strânge din est și din vest, din sud și din nord. Este un timp de unire care are loc acum. Pentru ce este ea unită? Pentru răpire. Amin! Dumnezeu o pregătește. Desigur! Unită! Cu ce este ea unită? Cu Cuvântul! „Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece niciodată.” Ea va fi unită cu „Așa vorbește DOMNUL”, indiferent ce va spune o denumire sau altcineva. Ea va fi unită. Ea se pregătește. De ce? Ea este Mireasa. Așa este. Ea este unită cu Mirele. Mirele este Cuvântul. „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu ... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi.”

Biserica, Mireasa și Cuvântul vor deveni așa de uniți, încât prin Cuvânt va fi cauzată lucrarea Mirelui. Amin! Voi o vedeți! O unire. Nu atașamentul la o comunitate, nu una sau alta, ci fugiți de toate acestea și fiți legați de Isus Hristos. Acum este timpul unirii. DOMNUL unește Mireasa Sa, o aduce înapoi. Uniți cuvintele făgăduinței Sale.

În 1 Tes. 4 ne este relatat că sfinții adormiți vor învia, și noi care trăim încă, vom fi uniți cu ei și vom fi luați la El. Mireasa va fi desăvârșită când va fi luată sus. Cei ce trăiesc încă și sunt uniți cu Cuvântul și cei ce au plecat deja înainte; toți se vor uni și vor forma o unitate mare, vor fi adunați înainte de a merge sus. Amin!

Comunismul și toate celelalte lucruri trebuiau să apară. Și biserica trebuie să fie unită în Conciliul Mondial al bisericilor. Mireasa se unește sub Cuvântul lui Dumnezeu. Ca să se întâmple aceasta, Dumnezeu a trimis un semn ceresc ca să dovedească Bisericii că există o țară acolo. Amin!

Timpul de unire al lui Dumnezeu! Desigur! Gândiți-vă numai! Este o unire a Cuvântului prin care credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna, este restituită. Acest lucru putea să aibă loc numai în timpul acesta. Numai acum putea să se întâmple aceasta. Niciodată nu a fost atacat astfel. Ei s-au tot atașat denominațiunilor. Însă acum Cuvântul nu mai aparține niciunei denominațiuni, pentru că acum este un timp în care bărbații și femeile din orice rasă, culoare, din toate dogmele să fie uniți sub Hristos prin botezul în Duhul Sfânt și readucerea la Cuvânt.

Timp de unire pentru Biserică. Fiecare Cuvânt care a fost împrăștiat prin organizații, este adunat acum. Începând de la Niceea și Roma, când a fost organizată prima biserică, ei s-au organizat tot timpul. În jurul lui Luther s-au organizat, în jurul lui Wesley s-au organizat și toate celelalte biserici s-au organizat. În timp ce ei făceau aceasta, trebuiau să accepte anumite mărturisiri de credință. Însă când Dumnezeu a trimis altceva, ei nu au putut s-o accepte. Din cauza aceasta nu a fost posibil până acum. Dar Dumnezeu a promis că va restitui credința părinților în cadrul Miresei, în zilele din urmă. Totul trebuia să fie în felul acesta. Lucrarea aceasta nu putea să aibă loc în nici un alt timp. Vedeți, ce fel de semn s-a arătat pe cer: stâlpul de foc care este printre noi, cu semne și minuni ale DOMNULUI Isus Hristos. În timp ce El ne vorbește, este întotdeauna desăvârșit. Amin! Noi recunoaștem unde ne aflăm. Timpul unirii!

Noi vedem popoare care se unesc! Lumea se unește. Comuniștii se unesc; bisericile se unesc. Noi vedem că însuși DOMNUL se unește cu Mireasa Sa, până când El și Biserica sunt una, așa cum este o familie unită. Dumnezeu unește. Niciodată mai înainte, de la începutul Bisericii noutestamentare, nu a fost stâlpul de foc în mijlocul oamenilor. Niciodată mai înainte, de la prima epocă creștină, ei nu au văzut aceste lucruri pe care le vedem noi astăzi. Aceasta a devenit posibil prin faptul că Dumnezeu ne-a dăruit cele șapte peceti și prin aceasta ne-a dat astfel un semn și a trimis pe cei șapte îngeri din ceruri. EL a venit și a readus Cuvântul care a fost împrăștiat de denominațiuni și a cuprins toate lucrurile în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca Duhul Sfânt să se poată revărsa.

Isus a spus: „Dacă rămâneți în Mine și cuvintele Mele rămân în voi, atunci puteți să vă rugați pentru orice și vi se va da.” Mireasa va fi unită din nou cu Cuvântul care este Dumnezeu. Biserica și Cuvântul. Nu Biserica și o dogmă Biserica și Cuvântul. Mireasa și Cuvântul sunt unite. Restituirea

creдинței părinților de la Rusalii, de la început, care a fost împrăștiată de către grupuri diferite înființate după Luther, Wesley și alți întemeietori mari. După plecarea fiecăruia, a luat ființă o biserică. Din ea s-a format o organizație, apoi au introdus dogme și s-au îndepărtat. Priviți-i astăzi. Acum ei se află în Conciliul Mondial bisericesc. Dar priviți în zilele de pe urmă, vedem cum se întâmplă unele lucruri care nu s-au întâmplat mai înainte niciodată. Este semnul lui Dumnezeu în timpul acesta de unire. Semnul timpului.

Noi vrem să observăm lucrarea cu grijă, ca să fim siguri că o înțelegem. Denominațiunile părăsesc Cuvântul adevărat pentru a pune părerea diferiților bărbați în locul Cuvântului.

Apocalipsa 10 vorbește despre mesajul îngerului al șaptelea. Gândiți-vă la aceasta! Atunci este vremea celor șapte trâmbițe. Șapte îngeri sună din șapte trâmbițe. La aceasta ne vom referi data viitoare. Dar gândiți-vă la aceasta! Nu trâmbița îngerului al șaptelea, ci mesajul îngerului al șaptelea. Vedeți, nu îngerul cu trâmbița, ci îngerul-mesager. Îngerul al șaptelea sună doar din trâmbiță. Acesta era îngerul cu trâmbița. În zilele mesajului celui de-al șaptelea înger, când mesajul lui se va încheia acesta este mesajul pentru epoca Bisericii de data aceasta este mesajul, nu trâmbița, prin care urma să se încheie taina lui Dumnezeu, care este scrisă în Cuvânt.

Acum vedeți, în ce timp trăim. Priviți la aceste peceti care cuprind Cuvântul lui Dumnezeu împrăștiat. Luther și reformatorii cei mari s-au ridicat. Ne-a fost arătat în Scriptură ce aveau de făcut bărbații care erau pe locurile lor în mod corect, și ce urma să se întâmple cu Biserica. Apoi pentru zilele din urmă, când nu am știut încă nimic, ne-a fost prezis ceva foarte precis ce urma să se întâmple. Chiar și ziarele s-au ocupat de aceasta. EL a venit jos descoperind și cuprinzând toate aceste taine. Amin. Frate, acesta este un lucru mare pentru mine, pentru că este în concordanță cu Cuvântul. Pe mine nu mă opresc comentariile oamenilor sau ceea ce gândesc ei. Pentru mine acesta este adevărul Bibliei.

La fel cum au venit magii din răsărit și strigau: „Unde este Împăratul născut de curând al Iudeilor? EL este acum pe pământ, noi trebuie să-L găsim.“ Așa este corect. Eu cred că venirea Lui este așa de aproape, încât pot să spun: „Iată Mirele, vine! Eu aud strigătul de la miezul nopții!“ Aleluia! Noi suntem direct la sfârșitul timpului. O, ce ceas în care trăim, ce zi! Ce

timp în care trăim. Taina cea mare a lui Dumnezeu se desăvârșește; referitor la dumnezeire ne-a fost arătat ce înseamnă. În ciuda tuturor sistemelor și devierilor, care L-au făcut pe El una sau alta, totuși îngerul DOMNULUI a venit jos și a adus adevărul la suprafață și ni l-a prezentat. Aici este totul așa de desăvârșit, cum nu se poate mai bine. Nu există nici o altă cale de umblat. Acesta este. EL este!

Învățătura despre sămânța șarpelui și toate aceste lucruri care sunt atât de tainice pentru oameni, ce înseamnă? Acesta este un semn. Pentru ce? Pentru unire.

Despre ce vorbește El în Mal. 4, 5? Despre restituire credința de la Rusalii să ne fie restituită, înapoi la oamenii cu același mesaj de la Rusalii, același semn de la Rusalii, același Dumnezeu, aceeași putere și aceeași învățătură; totul exact la fel cu confirmarea prin același stâlp de foc pe care îl întâlnise Pavel pe drumul Damascului. EL face aceleași lucruri în mijlocul nostru, ca și în zilele acelea.

Noi vedem cum se unesc națiunile, noi urmărim unirea în lume, noi vedem unirea bisericilor. Noi vedem unirea Miresei cu Cuvântul. Cuvântul este Dumnezeu. Mirele, Cuvântul și Mireasa care ascultă Cuvântul, se întrunesc și se unesc. Se unesc ca la nuntă. Vedeți, ea se pregătește pentru nuntă, ei au devenit una. Voi veți deveni una cu Cuvântul, iar Cuvântul devine una cu voi. Isus a spus: „În ziua aceea veți recunoaște că eu sunt în Tatăl, iar voi sunteți în Mine.“ Ceea ce este Tatăl, sunt Eu, ce sunt Eu, sunteți voi, ceea ce sunteți voi, sunt Eu. În ziua aceea veți recunoaște că Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl este în Mine, Eu în voi și voi în Mine. În ziua aceea! În ce zi? În ziua aceasta! Noi constatăm cum sunt descoperite tainele mari ale lui Dumnezeu. O, asta îmi place! Fiți atenți, știința și Cuvântul nu puteau fi comparate așa ca în ziua de azi. Mai înainte nu era posibil așa ceva. Numai acum se poate face. Observați! EL vorbea despre semne cerești, despre semne naționale, acum ei au un semn mare pe cer. Ei au astronauti și tot felul de lucruri. Ce folos aduc astronautii științei lumești? Le aduce frică. Ei nu știu în ce timp este trimis ceva sus și când vor fi aruncate bombe, și noi nu am mai fi aici. Acestea sunt semnele pe care le au, semne îngrozitoare pe cer. Ei au rachete nucleare și tot felul de semne.

Voi ați auzit despre semnarea tratatului, ca ei să nu mai facă experiențe pe pământ, ci numai sub pământ și în apă. Totuși ei semnează un tratat: „Noi nu vom mai face experiențe, dacă și voi sunteți pregătiți să nu

mai faceți. Dar noi ne ducem acasă și facem în felul acesta, pentru că noi știm că voi o faceți la voi la fel.“ Nu există nici o încredere între ei. Unul se teme de celălalt. Un semn groaznic!

Știința, omul și națiunile au creat un semn care produce groază pe cer. Așa este. Ei se tem unul de altul. Și un semn ceresc a fost dat. Și ei au acum un semn pe cer, un semn de groază, un om într-o rachetă. O rachetă nucleară este suficientă pentru a distruge o națiune întreagă. Ei se urcă în văzduh cu un satelit care stă acolo. Nimic nu-i mai oprește ca să încerce orice. Ei sunt în stare de orice, în orice vreme, dacă ei vor. Ei pot transforma totul în praf în zece minute, dacă vor. Ceea ce poate face unul, poate face și celălalt. Vedeți, ei au un semn, însă acest fel de semne produce frică în ei.

Ei se unesc, își unesc puterea. Lumea liberă își unește puterea. Comunismul își unește puterea cu Rusia. Ei cu toții se unesc, însă unul se teme de celălalt. Vedeți, este un semn groaznic. Așa este. Acesta este un semn național.

Biserica a primit un semn ceresc: un astronaut ceresc. Amin. Isus Hristos, în chipul stâlpului de foc, așa cum a fost El în Vechiul Testament. Așa cum a fost El atunci, l-a întâlnit pe Pavel pe drumul Damascului. Același Isus este astăzi aici. Ce se întâmplă prin aceasta? Produce frică? Aduce dragoste care ne unește și produce o simțire, unii pentru alții. Amin. Aduce dragostea lui Dumnezeu, ne unește și ne aduce în trupul lui Hristos, în unitate ca Mireasă. Ceea ce se întâmplă acum, este marea unire cu Dumnezeu.

Toți se unesc; un grup aici, unul dincolo, și se luptă unii cu alții. Biserica stă între ei. Fiți atenți ce se întâmplă! Frica îi unește. Așa este. Noi constatăm, că aceasta aduce frică și nervozitate cu sine.

Însă Biserica-Mireasă se află sub singurul Dumnezeu prin singurul Duh, Duhul lui Dumnezeu, unită într-o unire sfântă a lui Dumnezeu, pentru a fi Mireasa Sfântă a DOMNULUI. Așa este. Unitatea trupului. Trupul așteaptă ca Mireasă. Noi toți ne socotim ca Mireasă. Acum este timpul de unire a Bisericii-Mireasă, pentru că ea se adună. Aceasta ar trebui să producă o astfel de dragoste între noi, încât să nu mai putem trăi unii fără ceilalți. Așa este corect. Atunci nu trebuie să-i mai rugați pe oameni să se roage. Voi nu trebuie să-i mai rugați ca ei să-i slujească lui Dumnezeu. Atunci nu trebuie să-i mai rugați ca să facă ceea ce este drept. Voi îl iubiți atât de mult, încât nu mai apare altceva. Dacă de exemplu, vă gândiți la o fată, o tânără

frumoasă, care se va căsători cu un bărbat arătos care o iubește mult. Pentru ea înseamnă mai mult decât propria ei viață. Ea știe că nunta va avea loc în curând. Eu vă spun, în timp ce se apropie ziua nunții, ea este ocupată, ea pregătește totul. Ea se predă lui cu totul. Așa este. Tot ce-i place lui, ea vrea să facă. Așa trebuie să fie astăzi cu Biserica. Viața noastră ar trebui să fie așa de ascunsă prin Hristos în Dumnezeu și pecetluită prin Duhul sfânt.

Eu v-am învățat aici, că aceste semne vă îndreaptă spre diferite lucruri care urmează să se întâmple. Eu nu am acum timp să explic mai detaliat. Dacă DOMNUL voiește, o voi face într-un alt mesaj. Însă un lucru mărunț îi lipsește încă Bisericii. Asta dorim să primim. (Eu sunt acum în prag.) Asta vrem să avem, asta trebuie să aveți. Dacă nu o faceți, totul a trecut. Voi trebuie s-o faceți. Vedeți, timpul unirii este aici. Dumnezeu adună Biserica Sa pentru a fi răpită și să intre la nunta marii uniri, când Dumnezeu și omul vor fi uniți pentru totdeauna, când creaturile vremelnice vor fi unite cu Cel veșnic.

Aceasta s-a întâmplat în chipul Fiului omului pe pământ. EL a trebuit să aducă viața Sa ca jertfă, pentru ca o putere să apară și să-i unească pe alți oameni cu această putere ca Mireasa lui Isus Hristos. Biserica va fi unită acum ca trup al lui Hristos. Ea a fost eliberată, tăiată de orice legătură, se pregătește singură; se adună, o unire între ei; o, ce dragoste și bucurie lucrează Duhul sfânt între ei. O, ce timp!

Noi vedem cum se pregătesc rațele sălbatice și cum fac pregătiri găștele. Noi vedem lucrul acesta la albine. Noi o vedem cu norii care se strâng pentru ploaie. Noi vedem cum se unește totul pentru înălțare. Noi vedem Statele Unite unirea comunismului, noi vedem unirea lumii occidentale. Noi vedem unirea bisericilor și a celorlalți. Era absolut imposibil ca toate acestea să se întâmple în altă vreme. Acum douăzeci de ani nu s-ar fi putut întâmpla. Acum zece ani nu s-ar fi putut întâmpla. Trebuie să fie acum, pentru că vedeți, sistemele și toate aceste lucruri nu erau încă așa de avansate. Treziți-vă acum! Scuturați-vă acum foarte repede și vedeți unde ne aflăm. Unde ne aflăm acum? Așa ca și magii, și noi suntem în concordanță cu Cuvântul Său. Lumina DOMNULUI strălucește pe cărarea noastră. Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu, care ni l-a dat pe Isus Hristos, pe care Îl iubim și care ne-a adus în locul acesta! Noi suntem poporul Lui, răscumpărat prin prețul sângelui Său.

În timpul unirii, noi vedem că suntem uniți prin legătura Duhului Său. Este în stare Duhul Lui? Desigur, este Duhul Lui! Ce este? Este Cuvântul Lui. EL este și Duhul Cuvântului Său. Dacă Duhul făgăduinței vine peste voi, se confirmă și se dovedește aici, atunci este același Duh. Este același care a fost cu Moise în pustie, același care s-a odihnit pe Isus Hristos, același care l-a întâlnit pe Saul pe drumul Damascului. EL este același ieri, azi și în veci. EL face aceleași lucrări. Noi vedem unirea popoarelor. Noi vedem unirea bisericilor, unirea comunismului. Toate aceste lucruri, unirea sistemelor. Acum vedem Mireasa unită cu Cuvântul. Este timpul ca cei adormiți în DOMNUL să învie ca să fie uniți pentru totdeauna.

Fie ca Dumnezeu să-l ajute pe fiecare, să fie uniți în seara aceasta cu Isus Hristos. Noi vrem să ne predăm Lui cu tot ce suntem, cu tot ce avem; întregul nostru suflet, trupul și gândirea noastră s-o predăm lui Isus Hristos, să fim atenți la timpul de unire. Când sosi-va dimineața și timpul nu va mai fi, când în toate mormintele va suna Cuvântul Împăratului, și milioane vor veni înaintea Judecătorului, mic și mare, și DOMNUL îi va chema pe ai Lui, eu sunt acolo.

Urmăriți unirea! Dumnezeu unește Biserica cu Cuvântul Său și Cuvântul cu Biserica, pentru ca ambele să fie la fel. „Pronunțați Cuvântul și se va întâmpla. Faceți aceasta și se va întâmpla. Asta este! EU sunt înaintea voastră, EU o confirm; EU sunt cu voi!”

Noi simțim că acum se apropie vremea în care răsună trâmbița. Sfinții adormiți care nu puteau fi desăvârșiți fără noi, mulți din frații noștri evrei, când vor învia se vor uni cu cei vii. Biserica este unită cu Cuvântul. Biserica și Cuvântul se unesc, devin una. Sfinții adormiți se vor uni cu sfinții din viață, vor deveni una. Ei vor fi uniți acolo împreună cu Hristos pentru nunta Mielului.

Este timpul de unire. Semnele apar pretutindeni. Semnele sunt printre popoare, semnele sunt în comunism, semnele sunt în lumea occidentală. Semnele sunt în Conciliul Mondial al bisericilor. Semnele sunt în seara aceasta aici prin slujba Duhului sfânt. Cuvântul lui Dumnezeu o confirmă și de aceea este adevărul. Amin.

Timp de unire! Semnul timpului de unire!

Să ne aplecăm capetele.

Doamne Isuse, inima mea sare de bucurie, în timp ce eu, un bărbat de vârstă mijlocie, văd posibilitatea venirii Tale în generația aceasta, să fiu în

viață și să stau aici, să aud trâmbița. Atunci se împlinește: „Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe!”

O, Doamne Dumnezeule! Stăm și ne gândim într-un moment în care lumea nu știe ce se întâmplă, dintr-o dată vom vedea că rudele noastre care au plecat înainte, vor veni pentru a se uni cu noi. Noi vom fi transformați într-o clipă și vom fi luați de pe pământ pentru a-L întâmpina pe DOMNUL în văzduh, pentru a fi uniți pentru totdeauna cu El. Niciodată nu vom mai fi luați din prezența Lui

Ce lucru mare pentru noi, Doamne, să știm, că de acum suntem uniți sub Duhul Tău. Un Duh, Duhul Sfânt, are Cuvântul sub control și vrea să locuiască în noi. Ce lucrare mare este aceasta. Ce prioritate mare este să fim despărțiți de lucrurile acestei lumi și să fim uniți cu Isus Hristos. Noi ne gândim la faptul că într-o zi vom fi într-un trup fizic cum este trupul Lui proslăvit, șezând la masa nunții pentru a fi uniți cu El, ca Mireasă și Mire pentru totdeauna, în veșnicia fără de sfârșit!

Doamne, Dumnezeul nostru, fie ca acesta să nu fie doar un gând mistic pentru oameni. Dorim ca aceasta să devină o astfel de realitate, încât peste oameni să vină o foamete și o sete, ca ei să vadă în toate, la citirea ziarelor, la radio, să recunoască și să vadă că acum este timpul unirii. Semnele luminează.

Doamne, Dumnezeul nostru, noi am vorbit despre ceea ce vor face femeile în zilele din urmă, ce va face Biserica în zilele din urmă și ce se va întâmpla în epocile Bisericii, ce înseamnă taina peceților și toate aceste lucruri. Noi vedem ce a fost în zilele lui Noe și cum a fost în zilele Sodomei și a lui Lot, când îngerul DOMNULUI s-a făcut de cunoscut într-un trup omenesc. EL a mâncat carne de vițel, a băut lapte de vacă, a mâncat pâine, a stat acolo și a zis ce se întâmplă în cort în spatele Lui. Isus a zis: la fel se va întâmpla în zilele când Fiul omului va veni.

DOAMNE, Dumnezeul nostru, noi am privit zidirea ca o piramidă și am văzut cum au fost călăuzite însușirile spirituale înspre unitate. Noi constatăm că ne aflăm în timpul sfârșitului, așteptăm Piatra de încheiere. Slavă lui Dumnezeu! Noi Te rugăm, DOAMNE, să-i trezești pe oameni. Trezește-i repede! Adună-ne în dragoste divină și respect față de DOMNUL Isus Hristos și între noi.

Dacă sunt unii în seara aceasta aici, care încă nu poartă această nădejde în sinea lor, vă rog să vă ridicați mâinile spre Dumnezeu și spuneți: „O, DOAMNE Dumnezeule, unește-mă cu Tine! Unește-mă cu Tine!“ Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. DOAMNE, unește-mă cu Tine! Națiunile se sfărâmă, Israelul se trezește

...

Priviți înspre Israel cum se unește. Israelii vin din toată lumea și se unesc. Ei sunt acum o națiune, o națiune unită cu steag propriu, monedă proprie, armată proprie și toate celelalte. Dacă a fost vreodată un timp pentru ei, atunci acesta este. Israelul se unește, Roma se unește, bisericile se unesc, Mireasa se unește. Amin. Venirea celei mai mari uniri. Ce este? Totul se mișcă înspre semn, semnul principal, Isus și Mireasa Lui uniți ca unul.

Dumnezeu și Tată, dăruiește-ne aceste binecuvântări pe care le-am cerut pentru oamenii aceștia. Fie ca noi să fim uniți în inimă și în Duhul, în timp ce ei ridică mâinile și cer ajutorul Tău. DOAMNE, Dumnezeul nostru, curățește-ne și fă-ne proprietatea Ta. Dăruiește-o, DOAMNE. Asta este tot ce știm și ce putem face: să Te rugăm. TU ai spus: dacă ne rugăm și credem, atunci vom primi. Eu privesc înspre aceasta, DOAMNE. Eu îți mulțumesc în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
pentru că El M-a iubit mai întâi,
și mi-a răscumpărat mântuirea
pe Golgota. (Amin)

Vedeți, Mirele vine! Eu aud strigarea de la miezul nopții!

Noi mergem în sus cu un strigăt de bucurie,
atunci când așteptăm
astfel ne întâlnim cu El în văzduh.

Stai de strajă și roagă-te, fratele meu,
ca nimeni să nu-ți ia cununa,
pentru că cel călduț și decăzutul
nu vor purta cununa nunții.
(Așa este.)

Noi vrem să ne pregătim pentru chemarea de la miezul nopții. EL vine într-un ceas în care nu ne așteptăm. O chemare va răsună. Nu în

mijlocul lumii necredincioase. Aceasta va fi o taină. Însă credincioșii care așteaptă aceasta, vor vedea că stelele sunt în direcția bună. Ce va rezulta? Exact ca .de prima dată. Aici ne aflăm. Semnele vor veni.

Noi vedem semnele venirii Sale,
Vedeți, frunzele smochinului înverzesc:
Evangelia Împărăției a pătruns
în toate națiunile. Noi ne apropiem, sfârșitul îl putem vedea.
Cu bucurie vestim mesajul venirii Sale.

Așa este? O, vestiți mesajul despre venirea Lui binecuvântată. Asta trebuie s-o facem. Spuneți asta tuturor. Pregătiți-vă pentru întâlnirea cu DOMNUL. Amin. Eu Îl iubesc. O, cât Îl iubesc! Să ne ridicăm în picioare în timp ce ne prindem mâinile și spunem:

Dumnezeu cu voi, până ne vom revedea ...

Până ce ne vom întâlni la picioarele lui Isus. (Gândiți-vă că următoarea noastră întâlnire ar putea fi la picioarele lui Isus!)

O, Dumnezeu cu voi, până ne vom revedea!

Gândiți-vă numai, că înainte de adunarea viitoare, fie duminică dimineața sau miercuri seara, s-ar putea ca cineva dintre noi să lipsească. Aici lipsește un bărbat, acolo o femeie. Aici lipsesc copiii. Atunci s-a întâmplat. Ce s-a întâmplat? Tu ai rămas în urmă.

O, ce plânsete și bocete,
când cei pierduți își vor afla soarta.

Ei vor striga: voi munților, cădeți peste noi, (cum o făcuse Israelul când s-au întors în oraș,
în templu.)

Ei se rugau, dar era prea târziu.

(Ei au refuzat mesajul)

O frate, să nu ți se întâmple așa ceva. Orice ai face, stai curajos pentru această lucrare ... Să cântăm:

O, ce dulce sună Numele lui Isus!
O cum vindecă El orice durere!
Și cum aduce El bucurie și pace
oricărei inimi credincioase!

O ce dulce răsună,
Când o inimă cântă despre Isus!

O ce dulce răsună,
Când o inimă cântă despre Isus!

Să ne aplecăm capetele și să cântăm:
Cântați cu putere în Numele lui Isus,
Slava Lui o mărturișiți cu curaj,
Până vom ajunge la gloata,
Care se aplecă înaintea Lui. .

O, ce dulce răsună,
Dacă o inimă cântă despre Isus!
O ce dulce răsună,
Dacă cântăm despre Isus!

Amin !